

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA  
http://www.elpuntavui.cat  
Centraleta Girona: 972 18 64 00  
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00  
Atenció al client: 972 18 64 80  
Redacció Girona: Güell, 68. 17005  
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor.  
Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó (Societat), Joan Ventura (Informació Cultural), Xevi Sala (Opinió, Formats Especials i coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ramon Roca (L'Econòmic i Informació econòmica), Miquel Riera (Presència, Tancament i Informació internacional), Joan Rueda (Ciutats i Informació local), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió).  
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano (Política), Carles Sabaté (Societat), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Tornis (Documentació), Antoni Dalmau (Tancament), Susanna Oliveira (Barçakids), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrologiques), Gemma Busquets (Comunicació), Narcís Genís, Tura Soler, Xavier Castellón i Anna Puig (Comarques Gironines).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.  
Gerència Comercial: Anna Maria Ribas.  
Direcció Comercial: Eva Negre (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Maria Àngels Taulats (Setmanaris), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Carles Gri (Serveis al Lector).  
Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Marc Masot (Programari), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny).  
Recursos Humans: Miquel Fuentes.  
Administració: Carme Bosch.  
Producció i Logística: Lluís Cama.  
Distribució: Concepció Casals.



Accedeix als continguts del web  
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/luch6g>



## A la tres

Xevi Xirgo / [xxirgo@elpuntavui.cat](mailto:xxirgo@elpuntavui.cat)

# Benvolguts cupaires

**B**envolgudes Anna Gabriel, Mireia Boya, Albert Botran, Eulàlia Reguant, Pilar Castillejo, Joan Garriga, Sergi Saladié, Benet Salellas, Gabriela Serra i Mireia Vehí, i benvolguts i benvolgudes tota la resta de cupaires. No us entenc. No hi entenc res. Així de simple. Potser a mi em costa d'entendre o potser vosaltres no us expliqueu del tot bé. O potser és justament el contrari, que us expliqueu tant i tan bé que simplement el que passa és que em costa de creure que sigui així. No acabo d'entendre què esteu fent. Com carai podeu bloquejar uns pressupostos de la manera com ho esteu fent, presentant una esmena a la totalitat que el que fa és que s'aturi tot. Que a l'esmena no proposeu ni un text alternatiu que permeti debatre els pressupostos. Res. Ni una proposta alternativa per debatre. Res. Un no. Com els que fa sovint el PP. A les portes d'una campanya electoral,

“Ni un text alternatiu, no proposareu? Així de simple? Com fa el PP, un no i ja està?”

quan a Espanya hi ha un embolic que hauríem de saber aprofitar, ara el que farem aquí és aturar-ho tot? Perquè el que proposeu, un no als pressupostos sense cap text alternatiu, és gairebé un punt final. No hi ha ni marge a la gesticulació, ni a la negociació, ni res. Direu simplement que no als pressu-

posts i us quedareu tan amples? Què se n'ha fet, d'aquell pacte d'investidura del mes de gener? Tan poc us el va creure que cinc mesos després el menyspreareu sense cap mirament? Després de reunions i més reunions amb els responsables de la vicepresidència econòmica del govern ara tireu pel dret? Un acord com el del gener l'incompliu sense cap mena d'explicació? Heu aprovat fa quatre dies a Esparreguera “deslliurar-vos” de l'acord d'estabilitat i anirà així? No ho acabo d'entendre, tot plegat. Si és així, si això ja està, si no són simples gesticulacions, potser estaria bé saber-ne més detalls, de tot plegat, no? Ja ho sé, que encara queden uns dies perquè els pressupostos es debatin al Parlament. Però no pinta gaire bé, tot plegat. I em costa d'entendre, insisteixo, que “deslliurar-se” d'alguns compromisos d'aquesta transcendència sigui així de simple i barat.



## Desclot

Vicent Sanchis

# La llarga agonia

**L**ectors, oïdors i televisors catalans han estat condemnats a una cadena que podria ser perpètua. L'anomenat debat pressupostari. Com si no en tinguessin pocs, de debats, al país del món en què se'n fan i se'n desfan més. Abans quan es volia despistar una qüestió es desviava cap a una comissió parlamentària. Ara s'obre un debat. Gairebé mai se'n tanca cap. Salvar el món? Això mereix un debat! El debat pressupostari amaga una fragilitat decebedora. Quan Artur Mas va copiar l'estratègia dels crancs i va fer un pas al costat, alguns ja ho advertien.

El procés dit de desconexió s'assembla al camí del calvari

Cedir és patir quan se cedeix davant la CUP. Però no per la CUP mateixa, sinó perquè, si Junts pel Sí suporta unes fortíssimes contradiccions internes, entre Junts i la CUP les eleven a l'enèsima potència. El procés dit de desconexió s'assembla al camí del calvari. Cada estació és una caiguda. Ningú sap si la CUP acabarà

cedint i aprovarà els darrers (!) pressupostos autonòmics i els més socials de la història (!), però, en tot cas, les posicions de partida semblen irreconciliables. La CUP vol desobediències graduals. Els comptes del 2016 n'han de ser una. Junts pel Sí vol desobediència al final. O això sembla. La solució més sensata, la que aclariria l'agonia o la faria més passadora, hauria de ser un nou pacte. Si la CUP vol trencament immediat i Junts pel Sí no ho accepta, noves eleccions i que els déus no es morin de riure. Si la CUP accepta la transgressió al final, que discuteixi els pressupostos autonòmics i que no dispari més.

## Les cares de la notícia



ALCALDESSA DE PUIGPELAT

### Marta Blanch

## Tarragona sense Franco

La proposta de la vicepresidenta del Consell Comarcal de l'Alt Camp de revocar el nomenament de Franco com a “alcalde honorífic i perpetu” dels 179 municipis tarragonins en un acte el 18 de juliol (80 aniversari del cop d'estat feixista) recull el rebuig unànime i posaria en ordre una situació anòmala.



DIRECTOR DEL CENTRE DE REGULACIÓ GENÒMICA

### Miguel Beato

## Perseguint el càncer

L'estudi del CRG en col·laboració amb la UPF, la URV i l'Institut de Recerca Biomèdica ha descobert la relació entre un enzim (NUDIX5) i diversos tipus de càncer. L'estudi, publicat a la revista *Science*, és rellevant perquè podria assenyalar una altra diana per al tractament d'aquests càncers.



JUGADOR DEL FC BARCELONA

### Dani Alves

## Un balanç molt positiu

L'etapa d'Alves al Barça (8 anys) també ha estat la més brillant en la història del club (23 títols). La seva aportació, rellevant en futbol i en caràcter, i la rendibilitat estan molt per sobre de les polèmiques. Marxa amb 33 anys i cal agrair-li els serveis prestats, desitjar-li sort i afrontar el relleu amb naturalitat.



## EDITORIAL

# Un gest de dignitat d'Alemanya

**L'**any 1915, un Imperi Otomà en descomposició va planificar i orquestrar la mort d'almenys un milió d'armenis pel sol fet de ser-ho. L'excusa de l'Imperi va ser que havia estat atacat abans per un exèrcit mixt rus-armeni en el qual, òbviament, no hi combatia cap dels civils que van ser víctimes del genocidi. Turquia, l'hereva de l'Imperi Otomà, sempre ha dit que aquells fets no van ser un genocidi, sinó un exili forçat per la guerra que en aquell moment sacsejava bona part del món.

**Turquia no només nega** que el que va passar amb els armenis fos un genocidi. A més, sempre que algun govern o parlament reconeix i condemna els fets, el govern turc reacciona amb duresa i amenaça amb represàlies. Tot i que els historiadors independents estan d'acord que aquell episodi va ser, efectivament, un genocidi, només una vintena de països ho han condemnat. Aquí hi juga, i molt, la geopolítica. Turquia és membre de l'OTAN i un soci en una zona molt conflictiva del món.

**L'últim país a irritar** Turquia ha estat Alemanya. El Bundestag, amb un sol vot en contra i una abstenció, va aprovar ahir una resolució en què reconeix i lamenta el genocidi. La declaració té un gran valor, no només perquè fa un segle Alemanya era aliada de l'Imperi Otomà, sinó perquè pot complicar extraordinàriament la vida a aquest país centreeuropeu, el lloc on molts sirians retinguts a Turquia voldrien anar. L'acció del Bundestag, a més, és una lliçó moral per als països que, com Espanya, miren cap a una altra banda en aquest afer. I no és sobrer recordar ara que el Parlament de Catalunya ja va condemnar per unanimitat aquest genocidi el febrer del 2010.